

Előfizetési árak:
A kiadóhivatalban átveve:
 Egész évre 8 frt — kr.
 Negyedévre 2 „ — „
Helyben házhoz kordva:
 Egész évre 10 frt — kr.
 Negyedévre 2 frt 50 kr.
Vidékre postán szállítva:
 Egész évre 18 frt — kr.
 Negyedévre 5 „ — „

TISZÁNTÚL

POLITIKAI NAPILAP.

Megjelenik minden nap a hétfői és ünnep utáni napok kivételével

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Apáca u. 3. sz.

A szerkesztőség kéziratok visszaadására vagy megőrzésére nem vállalkozik.

Előfizetések és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.

Egyes szám ára 4 kr.

NAGYVÁRAD, január 27.

A legujabb bulletin.

Mint a nagy betegnek állapotáról naponként vagy óránként adnak ki hivatalos jelentéseket, úgy jelennek meg naponként az értesítések a politikai krízisnek minden fázisáról.

Az orvosi bulletinok a betegség lefolyása alatt nagyon változók, de többnyire biztatók, reményre jogositók, csak mikor az agonia beállt, akkor mondják meg a kegyetlen valót. A magyar politikai krízisről megjelent bulletinok már egybehangzóan jelzik, hogy beállt az agonia.

Az egyik nagy betegnél, a kormánynál már annyira haladt az agonia, hogy immár csak arról van szó, hogy a temetése milyen legyen. A haldokló és mély gyászba borult családja elsőrangú temetést akarnak rendezni a nagy halottnak, ellenségei azonban nem tartják őt erre méltónak.

Bánffy és pártja ahhoz akarják kötni a békefeltételeket, hogy az indemnítást, az ujonczozási felhatalmazást és a provizoriumot még Bánffynak szavazza meg a parlament, hogy így, mint a kormány szócsövei írják, missiót teljesítve tisztességben távozhassék helyéről. Az ellenzék azonban csak a provizoriumot akarja

még megadni Bánffynak, de az indemnítást és ujonczozást nem, mert ezzel felmentést adna neki az ex-lex állapot miatt és annak a veszedelemnek tenné ki magát, hogy kezében az indemnityvel és ujonczozási felhatalmazással nem akarna távozni helyéről. A tetszalott még — fel is támadhat. Csak ez gátolja még a békekötés létrejöttét.

A másik nagy betegnél, a szabadelvű pártnál még nem állt ugyan be az agonia, de az orvosok csaknem reménytelennek jelzik állapotát.

A béke most már meglesz kötve, ez az ország közvéleményének óhaja s ez a korona parancsa. De ez a béke, úgy látszik, újabb válságot hoz a szabadelvű pártba.

Ez a párt tudvalevőleg fel lett négyelve az ex-lex állapottal. A függetlenebb és értékesebb rész már a Tisza-lex benyújtásakor kivált a pártból, de külön pártot nem alkotott, sem az ellenzékhez nem csatlakozott; ha a béke meg lesz, valószínűleg visszatér a pártba. Akik még benmaradtak a függetlenebb elemek közül (Hegedüs, Kubinyi és társaik), azok Széllt követik s a béke barátai.

Az ugynevezett inventáriumos mame-lukokkal, akik minden képzelhető kormányt támogatnak és a populus Bánffy-nussal, akiket Bánffy vitt be a parla-

mentbe, nincs sok baj. Ők könnyen megalkusznak az új helyzettel.

A békének legnagyobb ellensége a Tisza-csoport. Ezeket módfelett elkésértette Széll Kálmánnak sikeres közbelépése. Pártforradalomról beszéltek és fenyegetőztek, hogy átmennek az ellenzékre.

Legnagyobb ellenségei nemcsak a nemzeti pártnak és a dissidenseknek, hanem a fuzionak is. Azonban észrevették, hogy kevesen vannak. Az okosabbak valamennyire beletörődnek a dolgok váratlan fordulatában, mely megfosztja őket eddigi óriási befolyásuktól, — csak Pulszky Gusztá marad magára néhány fegyvertársaival.

Ezt a secessiót könnyen elviseli a párt, még könnyebben az ország.

A kolozsvári képviselőjelöltek. Kolozsvárról írják: A dr. Groisz Gusztáv halálával gazdátlanul maradt kolozsvári második kerületi kormánypárti választók nagyrésze erős mozgalmat indított meg dr. Haller Károly érdekében s máris igen sok választó polgár írta alá, hogy ők dr. Hallert jelölik és óhajtják megválasztani. Beszélnek ugyan, hogy tegnap délután az iparkamara helyiségében egynehányan, nem is a 2-ik, hanem az első kerületből dr. Feilitzsch Arthurt hozták volna szóba, de ezt alig hisszük, mert báró Feilitzsch Arthurt sokkal erősebb pártembernek ismerjük, seml. gy épen ő csináljon szakadást a kolozsvári kormánypártban.

A „TISZÁNTÚL“ TÁRCZÁJA.

Ha az ember unatkozik.

Írta: Hautke Emil.

Juliusban történt, a mikor a forróság iszonyu, a nap meg szinte perzsel. Ezért oly tikkadt és fáradt minden.

Ilyen voltam én is.

Ott heverésztem szobámban, lesve az idő múlását. Lázasan hánykolódtam ide-oda és egy szegény újságot szorongattam a kezemben. És a mi ritkán történik, elejétől végig elolvastam, a nélkül persze, hogy valamit megjegyeztem volna belőle.

Többféle elvem van e tekintetben. Egyik az, hogy az apró hirdetéseket sohse olvastam el. Azért vettem ezt így közbe, mert most az unalom arra kényszerített, hogy elvem magasztosságát, én magam, a legalacsonyabb fokig súlyeszszem. De hát menthető ballépésem az előzmények által. Ugyanis untam magam. Ezért végig olvastam a lapot. Unalmam erre még fokozódott. Mivel öljem el? Nincs semmi eszköz a kezemben. Ekkor pillantják meg szemem az apróhirdetéseket. Eszembe jut az elv. Elvem megmentése végett szerettem volna elaludni, hogy ne olvashassam el, de nem tudtam. Mit csináljak? Mentő gondolatként villant meg ekkor agyamban egy eszme: Ha átfutottam az egész lapot a nélkül, hogy

valamire emlékeznél, miért ne tehetnéd most is?!

Engedtem tehát és elkezdtem olvasni az apróhirdetéseket:

»Egy szép selyemszőrű, jó egérfogó macska eladó. Cím a kiadóhivatalban »Tudós macskája« jelige alatt.«

— Ah! Tovább!

»12 ur embernek való pad, helyszüke miatt eladó.«

Ez sem érdekel! Tovább!

»Az a kis barna jogász, kit még látásból sem ismerek, de kirő hallottam, hogy szeretne velem megismerkedni és én is vele, jöjjön el ma 6 óra körül népkertbe. Ismertető jel legyen: Az ő részről szürke jacketje és a mellén piros szegfü. Részemről: Piros pipacs virágos kalap és milleniumi legyező. Ha meg fog szólítani, akkor a nevem Tilda.«

Ah! nem is rossz! kis barna jogász . . . akár csak én. Látásból sem ismeri . . . akár csak engem. De szeretne velem megismerkedni . . . azt is megtehetem. Ma este 6 órakor . . . hogyné, még csak 4 óra, ott leszek, biztosan!

Na Tihamér, most légy a talpadon, kiáltam felgorva. Nagyszerű! Eljének az apróhirdetések! Hogy is fogom majd megszólítani. Édes Tilda magvsám! Ha sejtelnem a pipacs kalapot illetőleg nem esal, hát . . . Nagyon jól van! Ő meg majd légy hangon, szép szemét rám szegezve susogja: Kedves Rómeóm, látom maga is . . .

Hű azt a . . . Tihamér ezt nem fogja neked mondani!

És miért nem?

Mert honnan veszel te szürke jacketet és a melledre piros szegfüt.

Szent Isten! sóhajtáma Irémülve, most hogy találkozom én Tildával? Honnan vegyek én most jacketet, de meg ha utána járnék is, már 1/4 5, aztán hol van még a népkert? Átkozott szürke jacket! Átkozottabb apróhirdetés! Ha ez nincs, hát milyen nyugodt vagyok én . . .

De hát miért vagyok izgatott? Ki az a Tilda és mennyiben érdekel engem? De furcsa vagyok! Meg minek vágnék a más utjába? Ejnye na, de azért kíváncsiságból mégis ki-megyek.

Pillanat alatt, úgy a hogy rendbe szedtem magamat. És egyszerre, — hah! nem lehet! de igen! az a! ni csakugyan! — az ablakpárkányon lakótársam ivó poharában egy friss vágásu piros szegfüt pillantok meg.

Miként a villám, úgy termett rögtön kabátom gomblyukában a piros szegfü. Milyen is a végzet?! Ha akart adni, hát nem tudott volna már szürke jacketet tenni az ablakba? Na mindegy! Kinyitom szekrényünk ajtaját, hogy egy zsebkendőt vegyek ki belőle.

— Jaj! . . . bravó! . . . éljen! az a! hohóhó! ez kell a magyaruak! A szekrényben egy vadonatúj szürke jacket öltözet.

Boldog voltam, kimondhatatlan boldog.

Egy kettő, repült le rólam a drapp-színű

ORSZAGGYÜLES.

A képviselőház ülése.

Budapest, január 27.

Mig a szavazások folynak, Széll Kálmán folytatja a purpulékot az ellenzék vezérférfiai-val. Különösen gróf Apponyi Alberttel tárgyalt hosszasan. Mig ez a tanácskozás folyt, a folyosó egy másik részében olyan jelenet játszódott le, mely élesen jellemzi a szabadelvű pártban uralkodó két ellentétes áramlat hangulatát.

Kubinyi Géza egy nagy csoportba összeverődött képviselők előtt hangos szemrehányásokat tett a Tisza-klubb embereinek a békét bontó izgatásai és különösen a gróf Apponyi ellen megindított hajsza miatt. Micsoda hazafiasság az — ugymond — mely azt mondja, hogy inkább Lobkovitz jöjjön, mint Apponyi.

Zeyk Gábor, a ki a famózus kijelentést tette, azzal védekezik, hogy ő csak tréfált.

A zajra odament Bánffy is és izgatott hangon kiáltozta, hogy nevetséges állítani, hogy Apponyi sérthetetlen. — Ha rólam — ugymond meg lehetett írni, hogy hazug vagyok, Apponyiról is megmondhatom azt a nézetemet, hogy politikája tönkretette az országot.

Látható tehát, hogy a béke valósággal dühöng.

Délelőtt 11 órakor az ellenzéki pártok békebizottsága gróf Csáky Albinnal, Szilágyi Dezsővel és gróf Andrássy Gyulával ismét összeült, hogy megállapodjanak a kormány békefeltételeire adandó válasz tekintetében.

Az öreg Madarász megnyitva az ülést, felolvastatja a jogyzókönyvet, a mely ellen ma sem volt észrevétel. Azután Oberth Károly ujonnan megválasztott képviselőt a 30 nap fentartásával igazolt képviselőnek jelentette ki.

Végül jelentette, hogy a napirend előtt a következő három képviselő kért szót:

Lakatos Miklós a Henczi-szobor áthelyezése tárgyában;

Bernáth Béla a fogyasztási adók beszédese körül elkövetett visszaélések tárgyában;

Blaskovich Ferenc a Baja és Báltaszék között építendő Dunahid tárgyában.

Mind a három képviselő egyuttal névsze-

rinti szavazást is kér a felett, hogy a Ház megengedi-e ezeket a felszólalásokat.

Az elnök el is rendeli ezeket a szavazásokat, de előbb a tegnapi elmaradt négy szavazást kell elvégezni. A Ház ugyanis nem fog a felett is névszerint szavazni, hogy megengedi-e Wittmann, Hock, Szalay Károly és Farkas József képviselőknek a napirend előtt való felszólalását.

Konfliktus Széll és Bánffy között.

Budapest, január 27.

Tegnap reggel nagyon kevés kilátás volt arra, hogy a béke meg legyen és velünk együtt valamennyi lap megírta azokat a tárgyi okokat, melyek a tárgyalásokat hátráltatták. Ma azonban megtudtuk, hogy a békét leginkább egy személyes momentum veszélyeztette:

Báró Bánffy Dezső miniszterelnök ur a tárgyalások során ismét némi ellentmondásba jutott az igazsággal.

Mikor Széll és Bánffy Bécsből hazajöttek, az ellenzéki vezérférfiak úgy fogták fel a helyzetet, hogy most Széll Kálmán mint a korona megbízottja fogja a tárgyalásokat folytatni. Széll azonban aznap elutazott Rátótra és ugyancsak aznap Bánffy adta át a disszidenseknek a kormány ugynevezett ultimatumát.

Az ellenzéki vezérférfiak ezt különösen találták, most nem értették, hogy miért tárgyal Bánffy, ha Széllnek van mandátuma? Meg is kérték Andrássy Gyula grófot, hogy szerezzen erre nézve információt. Gróf Andrássy egyenesen Bánffyt kereste fel és megkérdezte, hogy van-e Széll Kálmánnak a koronától megbízása, hogy az ellenzékkel tárgyaljon? Bánffy azt felelte: »Nincs!» Erre Andrássy azt kérdezte, hogy kinek nevében ágal hát Széll Kálmán? — »A szabadelvű párt nevében!» — volt a válasz.

Mikor az ellenzék ezt megtudta, azt tervezte, hogy Széll Kálmánnal szoba nem áll, mert a koronától nincs megbízása, a szabadelvű pártnak pedig nem

is lehet megbízottja, mert ez a párt nem tartott értekezletet és nem bizott meg senkit.

Gróf Csáky Albin erről értesítette Széll Kálmánt, aki rögtön felkereste Bánffy bárót és egy teljes negyedóraig szorongatta.

Széll roppant felháborodott a miniszterelnök kijelentésén és a maga részéről kijelentette, hogy rögtön fel megy Bécsbe és lemond a kapott megbízásról, ha Bánffy nem reparálja az elkövetett hibát.

Bánffy most újból magához kérte Andrássy Gyula grófot és elmondta neki, hogy őt első ízben »nem jól értette«, a miért felvilágosítja, hogy Széll Kálmán, mint a szabadelvű pártnak is bizalmi embere, a korona megbízottja is.

Ez a kis incidens okozta az ellenzék felháborodását és ezért akartak prima furia minden további alkut elutasítani, utóbb pedig csak úgy alkudozni, hogy Bánffynak nem szavaznak meg semmit.

Most azonban a magas hullámok már elsimultak; úgy látszik, hogy Széll öntött rájuk olajat. A ma délelőtt 10 órakor tartott konferencián már oly megállapodásra jutottak, mely a békét biztosítja. Megszavazzák tudniillik még Bánffynak az ideiglenes javaslatokat, illetőleg megválasztják az elnököt és megszavazzák a provizóriumokat, de az indemnityt nem, mivel erre ugyanis csak az új kormánynak van szüksége. Ha azonban időközben bizonyossá válik, hogy Széll lesz a miniszterelnök és a továbbiakért ő vállalja a garanciát, akkor az indemnityt is még Bánffynak szavaznak meg.

Az ellenzék azt óhajtja, hogy Bánffy visszajövele után két nappal az átmenetnek vége is legyen, amennyiben egyik napon elnököt választanának és a másik napon megszavaznák a provizóriumokat.

Igy tehát remélhetőleg a jövő héten helyreáll a törvényes állapot és meg lesz a teljes béke, melyet még az utolsó pillanatban Bánffy szokott »taktikája« majdnem halomra döntött.

saját ruha és egy rövidke percz, miként egy pillanat, már rajtam a szürke jacket. Váilra bő egy kicsit, derékba meg szűk, de hátul nagyon jól állt. Kitűnő! Hamar a szegfűt és menjünk.

Az uton jut eszembe, hogy ez a ruha tán a lakótársamé, Fényes Lacié. Bizony a meglehet. Persze! Most csináltatott egy szürke ruhát és nekem ez csak most jut eszembe. Na majd megköszönöm neki.

Végre 6 órára, éppen hogy kírtem a népkertbe.

A legalkalmasabb időben.

A középső fordulónál akkor ült le egy álomszerű tünemény. A szépség már száz lépésnyire sugárzott le arczáról és a távolból is idevereslő pipaacs a kalapon, megerősítette véleményemet, hogy ez nem lehet más, mint Tilda.

Bizonyos határozatlanság reszkettette meg valómat, de azért csak mentem egyenesen a kitézőt ezélnak. Oda értem. Jaj! hogy is kezdjük meg . . . ó hogy minek is olvastam apróhirdetést, de már késő, . . . az arcz elé tartott milleniumi legyező lehanyatlott és én ráam egy tüzes szempár villámai ontották vakító sugarukat.

— Jaj! . . . Ugy-e Tilda? . . .

— Igen én vagyok László! De miért ijedt úgy meg?

— Hiszen Tilda nagyságot látni . . . az . . . az elég ahhoz, hogy az ember megijedjen.

— Ejnye hát így tud, kedves László . . .

— Azaz hogy . . . igen . . . igéző szép-

sége annyira megbüvölt, hogy nem is tudtam mit beszélek. Különben remélem megbocsájt Tilda nagysám . . . ?

— Igaz a! Én nem vagyok ám Tilda, kedves László!

— Én sem!

— Hisz azt tudom!

— Már ugy értem, hogy én sem vagyok László.

— Nem-e?

— Nem, nem. Én Tihamér vagyok. Hát Tilda nagyságot hogy hívják?

— Hát maga Tihamér? És nem Laci?

— Hm hm. Na nem baj. Tihamér is szép név. De lássa én mindig azt hittem, hogy Laci.

— Csodálatos. Hisz a mint írta, még sehse látott, hát honnan hitte, hogy László vagyok. Különben hagyjuk ezt. Inkább örüljünk édes Tilda nagysám . . .

— De monptam már, hogy nem vagyok Tilda!

— Igaz is! Hát hogy szólítsam szép angyal?

— Piroskának!

— Tehát édes Piroška nagysám, miután az annyira várt megismerkedésen, melyre a lelki rokonság folytán szellemileg praedestínálva voltunk . . .

— Mondja csak Tihamér, volt magának pakonpartja?

— ??

— Na igen, mert ugy hallottam, hogy

magának szép pakonpartja és pörge kis bajusza van.

— (Pakonpartom sehse volt, a bajuszom is éppen, hogy látszott, de már mindegy.) Hát volt pakonpartom, de a nagy meleg miatt levéitettem.

— Csakugyan most nagy meleg van!

— Hát még nekem, édes . . .

— Elhiszem azt szemtelen tolakodó bömbölt egy előttem ismerős hang és rá rögtön a hátunk megett levő sűrűségből lakótársam, Fényes László segédtelekkönyvvezető ugrik ki. (Denique nem jó jogász embernek hivatalnokkal együtt lakni.)

— Bocsánat Piroška nagysám, fordult most hölgyemhez, de a mint látja, barna pakonpartom és pörge bajuszom van.

— Hát mégis jó előérzetem volt nekem . . .

— Lenne rajtam szürke jacket is, ha ez az ur magára nem veszi . . .

— Elég legyen, kiáltám torokszoruló hangon. Ezért számolunk! és elakartam rohanni mint a sértett Coriolán.

— Hát számoljunk mindjárt. Vesse le rögtön öltözetemet, a melynek bitorlásért más uton veszek elégtételt.

— De ezt csak nem teszi?!

Erre kitért a kacagás Piroška nagysám-ból, majd Fényeshez fordulva mondá:

— De hogy is gondolt már ilyet Laci! Engedje szegényt békével.

És én békével külsőmben, karaggal bensőmben, elsomfordáltam a népkertből.

— Na megállj csak! fakadt ki belőlem.

Szell missiója.

Az »Esti Ujság« írja: Érdekes titok pattant ki. Szilágyiék levelet irtak Bánffy báróhoz, melyben arra a kérdésre kérnek tőle választ: minő szerepben és minő fölhatalmazással működik közre a kiegyenlítés munkájában Széll Kálmán?

Bánffy erre azt válaszolta, hogy Széll Kálmán a király egyenes megbízásából jár el.

Ez azért nevezetes, mert egyrészt a kormánypártban az a hír terjedt el egyes miniszterek nyilatkozatai következtében, hogy a korona a kiegyenlítés létesítésével Bánffy bárót bizta meg és hogy Széll mellette csak mint oszlopos tag működik; ily formán az ellenzék Széll működésében nagyobb garanciát talál.

Másfelől az a pozitív hír is kiszivárgott, hogy Széll arra is utasítást kapott a királytól, hogy neki arról is referáljon, hogy a béke kiknek személyes ellenségén mulik.

Ma az ellenzéki delegáltak folytatták a tanácskozást. Déli egy óráig tanácskoztak. A vita tárgyát különösen az *indemnitás* és *ujoncztörvény* meg vagy meg nem szavazásának kérdése képezte. A tanácskozás után a ballafolyosón heves jelenetek voltak. Szalay Károly és Rakovszky István indulatosan kijelentették, hogy ez a titkolódzás nem ér semmit. Szalay azt kiáltotta, hogy hétfőn szóvá teszi nyílt ülésben a tárgyalásokat.

Hír szerint a király igen ideges. Széll előtt kijelentette, hogy az már az 5-ik formula. Több formulát nem fogad el.

A Széll-kabinet tagjai.

A képviselőház folyosóján egyre folynak a kombinációk, hogy ki lesz a miniszterelnök és kik lesznek az új kabinet tagjai. A miniszterelnökségre három nevet emlegetnek: Lukács László, báró Fejérváry Géza és Széll Kálmán. Az elsőről azonban már szó sem lehet, mert ő volt a hírhedt ischli klauzula szerzője és különben is általános hálátlanságról panaszkodik és Bánffyval együtt végleg kiválik a kabinetből.

mire hazaértem. Megbánod te még ezt. Tudom Istenem, hogy eret vágok azon a telekkönyvvezetőn. Hogy is tudtam ilyen népséggel összekerülni.

Sokáig eldühönghettem még mire észrevettem magam, hogy éhes vagyok. El is mentem rögtön vacsorálni és csak reggel felé kerültem haza.

Bágyadtan dőltem végig ágyamon, de az álom csak nem akart szemeimre jönni. Kínosan vergődve megnézem hány óra. Kerekszám 8.

Ejnye irodába kellene menni. De mit csináljak én ott? Mit szól a princa? Hm hm. Látod? Hát kell neked apró hirdetés? De meg állj csak segédtelekkönyvvezető! A végkimerülésig megyünk! Hisz ha tudom, hogy az övé a szürke jacket . . . Ki kopog?

Az ajtón megint kopogás.

— Lehet!

Egy maszatos suhancz támolyog be.

— Kérem szépen lakik itt egy ur?

— Miféle ur?

— Hát olyan kutya neve van neki, de azért ur.

— Nem rossz. Aztán micsoda?

— Nem kutya, hanem ur!

— Hát ne bomolj! Mit hoztál?

— Egy levelet!

— Kinek?

— Annak az úrnak, aki kutya, de azért ur.

— A bolond nagyapád! Ki küldött?

— Fényes László segédtelekkönyvvezető ur.

— Nem Agárffy Tihamérnak?

— Annak, annak, hogy az ördög a nevét. . .

Báró Fejérváry csak úgy vállalná el a kabinetalakítást, ha a disszidensek is vállalnának tárczákat, ami a szabadelvű pártnak nem tetszik és így marad egyetlen jelöltnek Széll Kálmán, a ki a koronának, a szabadelvű pártnak és az ellenzéknek egyaránt konvenial.

A mennyiben Széll Kálmán alkotná a kabinetet, a régi miniszterek közül Bánffy, Lukács és Perczel okvetlenül távoznak, ellenben Fejérváry, Széchenyi és Cseh okvetlenül maradnak. Esetleg Darányi Ignác is megtartja tárczáját, de biztosat erre nézve nem lehet tudni. A kabinet már most megnevezhető új tagjai volnának: Hegedüs Sándor pénzügyminiszter, Berzeviczy Albert közoktatásügyi miniszter és gróf Csáky Albin belügyminiszter. Csáky minisztersége még a kormánypártban is általános óhaj. A többi tárczák iránt még nincsen semmi terv és így fennmarad a valószínűség, hogy ezek a disszidensek esetleg a nemzeti pártnak is jutnának.

Pulszky Ágost számkivetése.

A szabadelvű pártnak ugynevezett harcziás elemei, a békebontók csoportja, tudvalevőleg a Tisza-csoport tagjai. Ezeknek a legmarkánsabb képviselői gróf Tisza István és Pulszky Ágost. Minden rendelkezésükre álló eszközökkel megakarják hiusítani a békét, a mely pedig általános óhaja az országnak és mindazoknak, a kik az ország üdvét és a törvényes rend visszaállítását óhajtják. Az erőlködés és ragaszkodás azonban mitsem használ. A béke fog bekövetkezni és az áldatlan személyi tolokodás megfog szünni a politikában és a közélet gépkereke megint akadálytalanul forog majd tovább.

A Tisza-csoportnak eleitől fogva a helyzet alakulására és a tárgyalás menetére kevés befolyása volt. Komolyabb elemek álltak szemben az elvi harcok mezején, semhogy egy csoport akadékoskodása meg tudná rontani a békés kibontakozást. Így hát a Tisza-csoport aspirációi nem sok figyelemben részesültek s ma sem tulajdonitanak neki oly jelentőséget, a mely a béke barátjait komoly aggodalomba ejthetné.

A békerontó csoportnak az volt a föltétele,

— Ejnye a kölyök mindenedet, hát még a szemembe mered mondani — kiálték fel dühösen, de már erre a kölyök kilebbent a szobából az asztalon hagyva a levelet.

A segédtelekkönyvvezető irt. Elolvassam? Hát ha bocsanatot kér? Hiába! Ezt nem lehet simán elintézni.

Felbontom a levelet.

Tisztelt Agárffy úr!

Tudomására hozom, hogy a lakásból tegnap este óta kiköltöztem. (Okosan tedted!) A mi pedig fenyegéseit illeti, hát állnék elébe, de már renoméja érdekében is, okosabban tenné, — miután rajtunk kívül senki se tud semmit, — elhallgatni az egész ügyet. (Na megállj!) Különben nem tudom ki viselné a komikus szerepet?

Kiváló tisztelettel

Fényes László s. k.

s. telekkönyvvezető.

— Huh! ilyen levelet írni nekem! Dupla vér! Látszik, hogy telekkönyvvezetői irány. Na megállj csak! Különben . . . talán . . . hátha . . . Persze, igaza is van neki. Egy felvilágosodottabb ember, a középkori szokásokhoz meneküljön? De meg most nyáron párbajozni, mikor mindenki másutt van és senki sem fogja tudni. Na Isten neki! Proska érdekében lemondok róla. De az szent, hogy segédtelekkönyvvezetőkké többé nem veszek közös lakást.

hogy az alakuló új helyzetben, vagyis az új kabinetben Tisza István is foglaljon helyet. A dologban az a különös, hogy ezt a kombinációt maga Tisza István tette lehetetlenné. A tárgyalások kezdeténél ugyanis, a mikor Tisza István még nem is sejtette, hogyan fog kialakulni a helyzet és Széll Kálmán propozíciója még föl sem merült, kijelentette maga Tisza István, hogy a mennyiben az ő személye akadályozná meg a béke létrejöttét, akármily alakulás következik is be, ő nem fogad el semmiféle tárczát. Erre szavát adta. S a furesaság ott kezdődik, hogy a Tisza-csoport, élén Pulszky Ágosttal Tisza István ígéretével homlokegyenest ellenkezve, követeli, hogy Tisza István foglalhasson helyet az új kabinetben. Érintkeztek is ez irányban Széll Kálmánnal. De Széll kijelentette, hogy megbízást kabinetalakításra nem kapott és így nem rendelkezhetik még a miniszteri tárczákkal s kötelező ígéretet erre vonatkozólag nem is lehet. Ilyenformán tehát olyat követel a Tisza-csoport, aminek a lehetőségét Tisza István rontotta meg adott szavával.

A helyzet kialakulásának során Tisza István valószínűleg megbánta ezt az ígéretét, mert hisz azóta a harcziás elemeknek ő lett egyik képviselője. De az adott szó kötelező és Tisza István minden tekintetben van olyan gentleman, hogy adott szavának helyt is áll bármilyen tüzzel követelik is azok, a kik a Tisza-csoportban mellette agitálnak.

Így hát a Tisza-csoport, de különösen Pulszky Ágost, hogy olyat követel, a mi ellenkezésben van annak az ígéretével, a kinek tulajdonképpen követelni akarnak valamit. Már ez a ferde helyzet magában is kinez lehet Pulszky Ágostra. De még kínosabb ránézve, hogy képzelt, vagy tényleges befolyása az ügyek alakulására tökéletesen elveszett és nem maradt meg belőle más, mint a hiuság füstje. Kevésbé érzékeny lelkeket is el tudna keseríteni az ilyen helyzet, mint a milyen Pulszky Ágost és így természetes, hogy Pulszky Ágost a legmélyebben el van keseredve.

Ki is jelentette, hogy ha így alakul ki a helyzet, a mint a kilátások következtetni engedik, akkor ő visszavonul a politikából és legalább három-négy hónapig nem fog mutatkozni a politikai láthatáron. Számüzetésbe megy. Ez persze önkéntes számüzetést jelent. Számüzi önmagát a politikából. Vajjon ez a számüzetés tényleg csak néhány hónapra terjed-e, vagy tovább fog-e tartani, az a jövő titka marad.

A válasz.

Budapest, jan. 27. (Saj. tud. táv.)

Az ellenzéki béke-delegátusok, minthogy tegnap nem tudtak megegyezni a kormány jegyzékére adandó üzeneten, ma újra összeültek és folytatták a tanácskozásokat. A vita tárgya ma isaz volt, ami tegnap. Megadja-e az ellenzék a provizóriumot és az indemnitást?

E kérdésben a konferencia Horvátszky Nándor indítványára végre is határozott, még pedig úgy, hogy megszavazzák a provizóriumot és az elnökválasztást is megejtik, de az indemnitást már csak egy új kormánynak készek megszavazni és az előbbiekel is szigorú tárgyi garanciák mellett.

Ezen határozatot a rendes békeközvetítők tudatták Széll Kálmánnal, aki vasárnap fog referálni a királynak.

A válasz tartalma a miniszterelnökre igen kedvezőtlen, mert határozottan ki van benne fejezve, hogy vele nem alkuszhatnak.

Hir szerint vasárnap Széll Kálmánnal Bánffy br. miniszterelnök is felmegy a korona elé.

Budapest, január 27. (Saját tud. táv.)
Az ellenzék határozatát holnap fogják kézbesíteni a kormánynak, mely még az az est folyamán minisztertanácsot tart, hogy annak pontjait megvitassa.

Az új jegyzék rövid tartalma az, hogy a kormány által megállapított feltételeket mind összesen teljesítik, de csak egy új kormánynak, vaktában és a Bánffy kormánynak nem.

UJDONSÁGOK.

TAJÉKOZTATÓ.

Január 29. A kath. kör közgyűlése délután 4 órakor.
Február 12. A »Biharmegyei kereskedelmi-, Ipar- és Terményhitelbank« évi rendes közgyűlése.

* **Személyi hír.** Nagy Gábor csendőrszázados a csendőrség megvizsgálása céljából Tenkére utazott s ez idő alatt Kiss László csendőrfőhadnagy helyettesíti.

* **A Fehér Kereszt Országos Lelenczház Egyesület** hivatalosan kijelenti, hogy az O. E. útján tegnap a lapoknak küldött közleményében Kléhn István neve sajnálatos tollhiba következtében szerepel. A nevezett egyesületnek Kégl György nagybirtokos adományozott f. hó 24-én 10.000 forintot.

* **Az esküdtek lajstroma.** Az 1900. évből életbelépő új törvényes eljárás folytán az egész országban most folyik az esküdtek összeírása. Nagyváradon óriási munkát adott az óriás anyag összehalmozása, amit már hetek óta nagy buzgalommal gyűjtöttek, hogy megfelelő, jó névsort állíthassanak össze. Az alaplaajstrom már össze van állítva, összesen 2030 esküd-jelölt van benne felvéve. Érdekes adatokat lehet a bejelentési lapokból kiböngészni. Így találunk benne olyan nagyváradit lakost, aki magyar, német, latin, olasz, török, román, tót, lengyel, horvát és szerb nyelvet beszél. Ezek közül öt nyelvet írásban is bír. Már ez csak elég.

* **A honvédség küldöttei.** Biharmegye egészségügyi szakbizottságába a nagyváradit honvédség részéről dr. Fáykiss Károly honvéd törzssorvos, helyettesül pedig dr. Papp Oszkár ezredorvos rendeltetett ki.

* **Sipulusz Nagyváradon.** Rákosi Viktor (Sipulusz) a »Szalontai Lapok« holnapi jubileumára Szalontára utazik, hogy ott felolvasást tartson. Ma éjjel érkezett városunkba s a délutáni vonattal megy Szalontára.

* **A Széchenyi-lakoma szónoka.** A nemzeti kaszinó évenkénti Széchenyi lakomájának szokásos ünnepi emlékbeszédét az idén ifj. gróf Zichy János fogja mondani. A kaszinó közgyűlése e hó 29-én, vasárnap délelőtt lesz, a Széchenyi-lakoma pedig a rákövetkező vasárnapon, február 5-én.

* **Sétahangverseny.** A vasárnap szokott időben és helyen tartandó sétahangverseny műsora a következő:

1. Nyitány »Egy nyáregi álom«-ból Mendelssohn-Bartholdy-tól.
 2. Új! »Delia keringő« Fiala J.-tól.
 3. Új! »Te vagy a virág« dal a »Boszorkány kisasszony«-ból Bayer J.-tól.
 4. Új! »Báli emlék« intermezzo Fiala J.-tól.
 5. »Higgyetek a virágnak« »Faust« operából.
- * Utazás Ausztria-Magyarországon át 18 perc alatt, egyveleg Buder Fr.-tól. Magyarazattal.

* **Katolikus egyetem.** Sokat beszélünk Magyarországon katolikus egyetem felállításáról. Ugyan ezt a törekvést látjuk Ausztriában is, ép ezért érdekelni fog bennünket bizonyára az, hogy az osztrákok mennyire vannak az ő katolikus egyetemük ügyével s annak megvalósítására mily utat választottak. Előttünk fekszik e tárgyról szóló, 1898-ik évi hivatalos jelentés. Megtudjuk ebből, hogy

az osztrákok Salzburgban óhajtanak katolikus egyetemet létesíteni s e célra egyület alakítottak, melynek számos fiók egylete van már. Az 1898. év végén törzsegyletnek 1626 tagja volt, köztük hatvan alapító tag egyenként 1000 frtos, 22 tag 500 frtos, 225 alapítótag fejenként 100 forintos adománnyal. — Fiókegylet van összesen 83, ezek tagjainak száma 5034. A fiók egyetek közül kettő csupa nőkből áll s ezen női egyetek egyike 918 frtot, a másik 509 frtot gyűjtött a múlt évben a katolikus egyetem javára. — Az egyetemi alap vagyonállása ez idő szerint a következő: készpénz vagyon 340,532 frt 31 kr, aláírásokkal kilátába helyezett összegek: 17.043 frt, fiókegyletek vagyona 50.000 frt, a németországi katolikusok részéről följárult hozzájárulás 12.000 frt, Salzburg város által biztosított összeg, ha az egyetem ott állítatik föl, 30.000 frt: Főösszeg a kisebb tételekkel együtt: 497.120 frt 12 kr, kerek számban tehát félmillió forint. Megemlítendő, hogy Senfelder Ignác nevű elhunyt bécsi polgár 22.000 forintot hagyományozott a katolikus egyetemnek és egy magát meg nem nevező pap 19.000 forintnyi értékpapirjait az egyetemi alapnak ajándékozta.

* **Elhunyt albiró.** A nagyváradit kir. törvényszék palotáján gyászlobogó hirdeti a törvényszék gyászát. Mint részvétellel értesülünk, Harsányi Gyula kir. aljárásbíró Margittán tegnapelőtt meghalt. Az elhalt hült tetemeit a gyászoló család tegnap Nagyváradra szállította s a temetés ma, szombaton lesz.

* **Szász Domokos utóda.** Az erdélyi református szuperintendensi állás betöltése már élénken foglalkoztatja az erdélyi közvélelényt. Legtöbbet emlegetik dr. Bartók György jelenlegi helyettes nevét, továbbá Kenessey Béla theologiai igazgatót és Szász Gerő kolozsvári lelkészt.

* **Negyvennyolcas honvédből érsek.** Az ujonnan kinevezett lemerbergi kath. metropolitánus érsek, Kulowski Julián, eddigi stanislai püspök, kinek tegnapelőtt volt kánoni processzusa a bécsi apostoli nunciaturában, mint 22 éves ifjú Bem tábornok lengyel legiójának tagja volt, a főhadnagyi rangig emelkedett, tizenkét esztendőben részt, háromszor megsebesült, a szabadságharc után Törökországba menekült — in contumaciam halálra ítéltetett, számtalan hányattatás után Párisba került, s ott a pápi pályára lépett. IX. Pius pápa közbenjárása folytán ő Felsőháztól kegyelmet nyert, s hosszú lekipásztori működés után nyolcz év előtt stanislai püspökké, most pedig lemerbergi érsekké lett kinevezve. — A kánoni processzusnál Sembratowicz Teofil bécsi g. k. plébános és Chomyszyn Gergely stanislai-egyházmegyei áldozópap a bécsi Augusztiánumból voltak a tanúk.

* **Engelék régi ügye.** A pécsi nagy borkereskedő cég ellen, mely hir szerint likvidál, mások szerint pedig valamely nyugalmas hercegi pénzét szándékozik meghervadt üzleti becsülete helyreállítására végett üzletbe venni, mint a M. L. írja, már 1895-ben, tehát gróf Festetics Andor minisztersége idejében, tettek följelentést borhamisítás miatt a budapesti rendőrségen. Az ügy akkor ép egy, mint nem rég, illetékességi kifogás folytán a biai főszolgabíróhoz került, onnan az iratokat egy községi előjáróságnak (Budafok?) adták ki, a hol az iratok és minták állítólag szerencsésen eltűntek. Pedig a kihágás tényálladéka chemiailag meg volt állapítva. Ajánljuk ezt az ügyet Darányi miniszter figyelmébe. Megérdemli a földérintést annál inkább, mert a szállongó hírek szerint ugyanez időben az Engel-cég egyik tagja a miniszteriumban, hivatkozva azon nagy áldozatokra, melyeket állítólag a párikassza céljaira hozott és hozni kész, az ügy ad acta tételét kívánta. Az illetékes referens vele szemben kifogástalanul viselte magát, de ha az iratok mégis eltűntek, akkor valami jóakaró kéz Engelék javára rendezte az ügyet.

* **Halálozás.** Grosz Zsigmond földbirtokost és családját mély gyász sújtotta. Alig 10 éves fiuk Grosz Gyuricza január 26-án elhunyt. Temetése tegnap délután ment végbe.

* **Frank Miksa számvetései.** Frank Miksa magyar-gyepesi lakos mindenekelőtt egy méz-égető alapítójaként akarta magát látni, s beállított

Szabados Károly gazdaemberhez, kinek egy busásan jövedelmező vaskóhi méz-égető telep terve annyira tetszett, hogy meg is kötötte Frank Miksával a szerződést s annak értelmében ki is szurt 25 frtot. Természetesen a pénz szükséges a vállalat megkezdéséhez. És Frank Miksának nyoma veszett. Vaskóhn találkoztunk vele ismét, mint szállóvendéggel Herschán Jakab vendéglőjében, ahol uri el látásban részesült pár napon keresztül s végezetül még egy forintot kért a vendéglőstől, míg azt a bizonyos száaszt felváltja. És Frank Miksának második számvetése után is nyoma veszett. Harmadikban visszatért Frank Miksa többé kevésbé előbbi kedvenc eszméjéhez, egy a vaskóhi márványbányák mellett nyitandó méz-égető telep tervéhez. Reincz Dániel vaskóhi vendéglőjében úgy mutatta be magát, mint a vaskóhi márványbánya társaság ispánja. Négy napig boldogította itt a vendéglőst, míg a negyedik nap egy borotvát kért kölcsön, hogy azt kiélesíttesse azzal együtt eltűnt. Mielőtt negyedik és következő számvetésekre fogott volna bele, Frank Miksa a m.-esékei őr elcsipte. A csendőrök előtt azt vallotta, hogy a nehez megélhetési viszonyok vittek rá a csalásra.

* **Mit isznak Baranyában?** A legtöbb kormáros számára tudvalevőleg Baranyamegyében készítenek a pancsolt müborokat. A közönség azonban nem issza, inkább sört fogyaszt.

Erről szól a Pécsi Napló a következőképen:

Csökken a borfogyasztás. Országszerte mind mind kevesebb bort isznak az emberek. Baranyában járnak elől példával. Hivatalosan igazolja ezen állításunkat azon tény, hogy a kincstár a legutóbbi három évben borfogyasztási illeték címén 249.474 forintot bevételezett Baranya vármegye egész területén — Pécsét is beleértve, — míg ezen jövedelmi ág után az 1899—1901-iki időtartamra csak évi 227.766 forinttal váltották meg a községek és nehány bérlő a borfogyasztási adót. A kevesebbet tehát ezen cím alatt 12.708 frt. Pécs szab. kir. város is jól fog járnai, ha bevételezi azon összeget, melyet a borfogyasztási adóért a kincstárnak fizet, mert kétségtelen, hogy nálunk is kevesebb bort isznak mint a régi jó időkben és csakis azok rugnak be, akik épenséggel nem győzik a bort, de azért mégis megisznak egy-két pohárral és ez is mindjárt a fejükbe száll. Jelentékeny emelkedést mutat ellenben a sörfogyasztás, melyet a kincstár január elsejétől maga kezel és mely sok millió forinttal fogja gyarapítani jövedelmeit. Ebből és a czukorfogyasztás nagy jövedelmeiből várhatnak a vidéki városok részesedést, ha a parlament végre meg fogja szavazni a rég benyújtott törvényjavaslatot. De mikor lesz abból törvény, azt alig tudná valaki megmondani, mikor még költségvetésünk sincs a folyó évre. A czukorfogyasztás mindenetre nagy lendületnek örvendett Pécsen, mert czukor hozzáadásával készítették a sok millió liter mübort.

* **Egy pénzintézet beszámolója.** A »Biharmegyei Takarékpénztár« ma, szombaton, január hó 28-án délután 3 órakor tartja rendes évi közgyűlését.

* **Meglepő találkozás.** Farkas Antal foglalkozás nélküli csavargó gondolt egyet s fényes nappal Kötegyán községében benyitott Ács Antal udvarában s minthogy ott senkit sem talált, a ház kulcsot kivette egy lyukból, ahova az el volt rejtve s bement a házba. Első dolga volt, hogy valami ruha után nézzen, mert hát a rajtlevő tulságosan is hiányos volt. Fel is húzta a szép fekete posztó, zsinóros nadrágot, fel a ptykés mándlit, meg a bekecsét is. Azután még csak egy pörgekalapot tett fejére s mellé tűzte a darutollat, a mely ott hím-báldozott minden kis érintésre a pohárszékhez tűzve. A toalettirozás azonban nagyon sok időt vett igénybe, vagy talán ő maga is elmerengett a tükörben annyira, hogy mikor kilépett az ajtón, szemközti találta magát a gazdával Ács Antallal, aki csakugy hűledezett, mikor saját külső énjét megpillantotta. Hanem nem soká tartott a hűledezés, mert Ács Antal értesítette a csendőrséget és Farkas Antal boldogsága véget ért.

* **Öngyilkosság.** Tegnap este Halmi László bejelentette a rendőrségen, hogy Vársárhelyi Miklósné, Drimba Flóráról egy 48—50 év körüli nőt felakasztva halva találták a Nap-utca 612 számú házban lévő lakásán. A rendőrség részéről Sarkadi rendőrbiztos azonnal a tett színhelyére ment, ahol kinyomozta, hogy az

Öngyilkos asszony este 6 óra körül ment be a szobájába. Férje később mikor haza jött a szoba ajtaját bezárva találta. *Vásárhelyinek* ez a dolog gyanus volt és ezért az ajrót felfeszítette, s ekkor megtalálta a nőt a szoba gerendájára felakasztva. A helyszínen megjelent dr. *Berkovits* Miklós, aki azonban már csak a beállott halált konstatálhatta. A hullát beszélgetők a bonczházban, hol a hivatalos bonczolást ma megejtik. Az öngyilkosság oka ismeretlen.

* **Reményteljes csemete.** A rendőrség tegnap egy fiatal cselédleányt tartóztatott le gazdájának panaszára. A leány még csak 12 éves s *Kiss Margit*nak hívják. A leány, fiatal kora dacára, tegnap már másodizben volt lopással vádolva. *Kiss Margit* a rendőrségen elmondta, hogy néhány napja ment gazdájához, s csakhamar észrevette, hogy gazdája egy bádognan tartja a pénzt. Ezt a bádogot azután egy őri-zetlen pillanatban ellopta. A lopott 43 frtból egy *Budai* Anna nevű asszonynak adott 13 forintot, a többi pedig saját céljaira használta fel. A leány különben azt mondja, hogy *Budai* Anna biztatta fel a lopásra. A rendőrség úgy *Budai* Annát, mint *Kiss Margit*ot letartóztatta.

* **Hütlén kihordó.** *Gross* Ignác helybeli pékmester tegnap feljelentette egyik kihordóját, *Hakker* Sámuel, mert *Hakker* 19 frt-ára süteménnyel elszámolni nem tudott. A nyomozást a rendőrség megindította.

Az apagyilkos.

— Saját tudósítónktól. —

Megrázó esetet kezdett tárgyalni tegnap a helybeli büntető törvényszék, egy gyilkosságot, amelyben a vádlott egy fiatal ember, aki ellen az a vád, hogy megölte az édes apját.

A vádlott egy értelmesnek látszó ember, aki a vád szerint részeg állapotban megtámadta a részeg öreg édes apját, letépte a földre, reá térdelt s ezen reátérdelés következtében az öreg meg is halt.

A végtárgyalást tegnap befejezni nem tudták, csak a bizonyítási eljárást fejezték be, ma azután a perbeszédet tartják meg és kihirdetik az ítéletet is.

A végtárgyalásról tudósítónk a következőket írja:

A nagyváradi büntető törvényszék tegnap tárgyalta az apagyilkossággal vádolt *Ilie Vaszali* cigányesdi lakos bűnügyét.

A vád ellene a következő:

A múlt év július 28-dikán a vádlott ittasan jött haza *Belényes*ről, otthon szintén ittasan apjával egy darab kenyeren össze veszett, mire az öreg a fiát pofon verte.

Erre azután kitört a harc. *Vaszali* átkarolta atyját, oda vágta a földhöz, azután reá térdelt s úgy verte.

A vád szerint a reátérdepelés okozta az öreg halálát, amennyiben három oldal bordája betört s a borda szilánkjai az öregnek a lép-jét széttroncsolta s ennek következtében elvérzett.

A verekedés végén azután *Vaszali* az édes atyját kilökte az utcára, ahol később meg is találta három ember, akik bevitték a házba, ahol éjszaka meghalt.

A végtárgyaláson *Möre* Pál elnökölt, a tanács tagjai voltak *Simay* Gyula és *Nagy Dezső* bírák, jegyző: *Hraball* Ottó.

A vádhatóságot dr. *Popp Aurél* kir. alügyész képviseli, a vádlottat pedig *Rád* Ödön védi.

A végtárgyalás a vádlottnak a kihallgatásával végződött. Elmondja, hogy 28 éves, büntetlen előéletű.

Mikor azután áttérnek a vádra, azt feleli a nagy szál ember.

— En *Belényesen* voltam s mikor haza

értem, már megtörtént a baj, akkor hozták haza az apámat. En nem bántottam, hogy kitéte nem tudom. . . .

Es így védekezik tovább, tagad mindent.

Az egyik tanu a vizsgálóbíró előtt azt vallotta, hogy az öregnek az utolsó szava az volt, hogy a vádlott ölte meg őt. Ezt elébe tartják a vádlottnak, aki ennek dacára is meg maradt tagadása mellett.

— Hiszen a felesége is kiáltotta — a tanuk szerint — hogy ne öld meg az apádat, folytatja a vallatást az elnök.

— Igen kiáltott, de nem azt, hanem csak azt, hogy őt ne bántsam, mert megakartam verni.

A vádlott kihallgatása után az elnök bemutatatta a jegyzőkönyvet.

E szerint az öreg ember testén számos sérülés van, amelyek azonban csekélyek, hanem a hasürben találtak 7000 gramm vért, amely a lép szétzúzódása következtében ömlött ki. Ezen felül az öregnek a bal oldalán az utolsó három bordáját is betörve találták.

Ennek bemutatása után kezdetét vették a tanuknak a kihallgatása.

Az első tanu a vádlottnak a fivére *Ilie* Petru, aki a vizsgáló bíró előtt két ízben igen terhelő vallomást tett a vádlott ellen, amennyiben elmondta, hogy a vádlott reá térdelt az édes atyjára és úgy verte.

Mikor bejön a tanu, ránéz a vádlottra, azután megkérde, hogy akar-e vallomást tenni, mert ha nem akar, testvére ellen nem kénytelen vallomást tenni. Röviden hangzik erre a válasz:

— Nem akarok.

A második tanu a vádlottnak szép fiatal felesége, aki vallani akar.

Azt mondja, hogy a vádlott az apját nem bántotta, köztük szóváltás sem volt s azt állítja továbbá, hogy őt akarta megverni a vádlott. Szóval tagad mindent.

A vádlottnak a szomszédja *Sárm* a Juon a negyedik tanu, aki igen terhelően vall.

Ez a tanu volt az, aki az öreg *Kitát* megtalálta s e tanu szerint azt mondta az öreg, hogy a fia ölte meg.

Most azonban ezt oda módosítja, hogy azt mondta: Nyomorékká tették. Azt mondja különben ez a tanu, hogy a vizsgáló bíró előtt azért mondta, félt, hogy becsukják.

A későbbi vallatásnál azután elmondta a tanu, hogy előtte beösmerte a vádlott a végzetes éjszakán az egész tettet, hogy elmondta annak részletét.

Elmondja azután a tanu, hogy a vádlott később megkérte, hogy ne szóljon erről senkinek sem. Mikor ezt mondja, a vádlott közbekiáltott:

— Hazudsz!

Amiért azután figyelmeztetik a vádlottat, hogy megbüntetik.

A tanu azután vallomását pontonként szemébe mondta a vádlottnak, aki mindvégig mindent tagadott s váltig erősítette, hogy a tanu haragosa s azért beszélt ellene.

Ezután még kihallgatták *Bogdán* Juont, *Ilie* Péternét, *Ilie* Pétert, *Petrán* Floarét és *Kirschner* Mihály tanukat, akik nagyobbrészt lényegtelen vallomásokat tesznek.

Egy másik vád is van még a vádlott ellen, az, hogy a késbírót egy alkalommal hivatalos eljárása közben megverte.

Ezt az esetet tárgyalta a törvényszék, ami után a tanukat megeskették s a tárgyalás folytatását ma délelőtre tűzték ki.

EGYESÜLETEK.

A Szigligeti-Társaság ülése. A Szigligeti-Társaság választmánya ma, szombaton délután 5 órakor a szokott helyen ülést tart.

MULATSÁG.

A »Kereskedelmi Csarnok« estélye.

A »Kereskedelmi Csarnok« holnap fogja második estélyét tartani a Csarnok dísztermében.

Ezen alkalommal előadandó hangverseny műsora a következő:

1. szám. Quartett. Mozart. Előadják: I. hegedűn *Smerovszky* József, II. hegedűn *Hercesirek* István, mélyhegedűn *Réz* Mihály, gordonkán *Vomácska* József.

2. szám. Szonata. F-moll. Beethoven. Előadja: *Fuschtel* Jeni kisasszony.

3. szám. Felolvasás. Tartja: dr. *Adorján* Emil.

4. szám. Magyar Rapsodia. (13.) Liszt. Előadja: *Fuschtel* Jeni kisasszony.

5. szám. »Variations brillantes« Clarinetszó, *Müller* J. J. Előadja: *Vomácska* József, zongorán kísérő *Smerovszky* József.

Az estély kezdete 9 órakor.

Katholikusok táncestélye. A margittai róm. kath. egyháztanács 1899. február hó 12-én iskolája javára a nagyvendéglő termeiben zártkörű táncvizalmat rendez. Az egyháztanács nevében: *Henger* Viktor alelnök, *Hirschmann* Konrad elnök. Rendezők: *Balogh* Lajos, *Bobovszky* Gyula, *Balogh* László, *Eichinger* József, *Fremda* Béla, *György* László, *Horváth* Lajos, *Hegyi* Ferencz, *Hintalan* László, *Illés* Ferencz, *Kazai* László, *Kreznérich* Ferencz, *Kabai* Sándor, *Kolb* Géza, *Kiss* Endre, *Lendvay* Lajos, *Mátray* Árpád, *Nagy* Antal, *Nagy* Jenő, *Pásztor* Dániel, *Szotak* József, *Szabó* József, *Szakács* József, *Susster* József, *Torda* Jenő, *Vilhelm* Lajos, *Varga* Ferencz, *Zach* József, *Zach* István, *Zsaner* Gusztáv, *Zsaner* Vilmos. Belépti díj: személyenkint 1 korona. Kezdeté este 8 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

Táncmulatság Komádiban. A komádi fiatalok 1899. évi február hó 4-én a nagyvendéglő összes termeiben a kisnedóvodák felszerelési alapja javára zártkörű táncvizalmat rendez. *Barbócz* Antal, vizalmi bizottsági elnök. *Mészöly* László, bál. elnök. *Vargha* Pál, ellenőr. *Simon* Jusztin, pénztárnok. B. *Balogh* Győző, *Juhász* Ferencz, *Nagy* Sándor, *Kolb* Rezső, *Kiss* Sándor, *Ozsváth* Pál. bálrendezők. Belépti-díj: Személy-jegy 2 korona. Család-jegy 5 korona. Kezdeté 1/2 9 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

FARSANGI NAPTAR.

Február 1. Katholikus kör bálja a Zöldfában.

Február 4. Postatisztek hangversenye és táncestélye a Csarnoktermében.

Február 4. Az izr. nőegylet hangversenye.

Február 4. A fogházörök táncvizalma.

Február 4. a komádi fiatalok táncmulatsága.

Február 9. Középsiskolai kolonbál.

Február 11. A m. kir. posta és távirtda altisztek táncvizalma.

Február 11. A »Gyermekbarát« jelmezeztélye.

Február 5. A nagyváradi ev. ref. egyházközség táncvizalma.

Igazságszolgáltatás.

Nagyváradi kaland a budapesti törvényszéken.

A budapesti törvényszék tegnapelőtt egy *Zambo-Leicht* Géza nevű kalandornak a bűnügyét tárgyalta. A kalandor magát biharmegyei nagybírtokosnak adta ki, akinek a vagyonát hónapokig feltárolták itt *Nagyváradon*. A kalandor »zsebbevágó« működésének egyik érdekese fejezete itt játszódott le: tíz nap alatt 1400 frtot vert el *Nagyváradon*. Az érdekes tárgyalás a következőleg folyt le:

A párisi *St.-Jean-Goujon*-utcai katasztrófa szerencsétlen áldozatainak közös sírjában alussza örök

álmát a szökehadju, kékszemű Ida grófné is, akinek családi nevét titokzatos homály fedi. A budapesti büntető törvényszék egyik ítélőtáncának elnöke hiába tudakolta a grófnő családi nevét Zambó-Leicht Gézáttól, attól a sokat emlegetett szélhámostól, Zambó diszkrétan hallgatott, kezének egy elegáns mozdulata, ajkának egy diszkrét mosolya volt a felelet a kérdésködésre.

Közelebbi adatokat a grófnéről a budapesti törvényszék nem tudott fölkeresni. Még János János hentesmester sem szolgált felvilágosítással, pedig ő Párisban járt, kereste a grófnő családját, de hiába.

Mesébe illő história — ennek a szegény hentesmesternek párisi utja, akinek hiszékenységet, tudatlanságát arra használta Leicht Géza, hogy négyezer forintot esalt ki tőle, hónapokon keresztül elősködött a házában s ez idő alatt milliókat érő vagyonával, mesés értékű örökségével, a királytól nyert kegydíjával vakította el a hiszékeny hentesmestert és feleségét, akik utolsó garasukat is odaadták a méltóságos urnának, mert bárónak mondta magát Leicht Géza.

Erzsébetfalván, a eserepes házban szötte nagy-törő álmait a hentesmester. Káprázató prespektíváját a mesés gazdagságnak, jólétnek, gondok nélkül való uri életnek, festette előtte Leicht Géza s a jámbor hentesmester elhitte a mesét.

A mikor kételkedni kezdett Zambó-Leicht Géza szavaiban, akkor már elfogyott a pénze, elszórt a háza — s a báró ur is eltűnt. Keserves panasszal fordult a rendőrséghez, feljelentette csalás miatt Leichtet, akit a törvényszék vád alá is helyezett s ma ültek felette törvényszék.

Két év előtt ismerkedtem meg a báró ural, aki azzal hitegetett, hogy báró *Luzsénszkyékkel* perben áll az örökség miatt, *Biharországban birtokai vannak*, a Rajna mellett nagy gazdagsága van, a királytól 4000 forint kegydíjat huz, míg milliókra megy a vagyona.

— S maga elhitte ezt a mesét? — tudakolta az elnök Jánositól.

— Muszáj volt elhinni, meg azután *Nagyváradra* is elvitt magával, a Körös parton mutogatott erdőket, kastélyt, hogy az mind az övé.

— Miért nem kérdezett meg valakit, igaz-e a mit Leicht beszélt.

— Hogy kételkedtem volna én a báró ur szavaiban, mikor én csak úgy jártam mellette, mint az inas, tíz lépés távolságban, mert azt mondta, hogy az urak úgy szoktak kimenni az utcára, hogy az inas a hátuk mögött jár.

— Mennyi pénzt adott neki Nagyváradon?

— Mikor Nagyváradra utazott, 1100 forintom volt nála, de itt elfogyott a pénzünk s mert a báró ur azt mondta, hogy leltároznak a birtokán, erre megint pénz kell, sürgönyöztem a feleségemnek, hogy jöjjön Nagyváradra és hozzon magával pénzt.

— S hozott?

— Igen, 300 forintot s a Weber-fogadóban ezt a pénzt is zsebreavágta a báró ur.

— Meddig voltak Váradon?

— Tíz napig, onnan haza jöttünk Erzsébetfalvára, mert az örökséget még mindig nem leltározták.

— És még ekkor sem kételkedett az állítólagos örökségben?

— A feleségem egy kicsit kételkedett, de én még nem. Mikor Váradról megjöttünk, a báró ur azt mondta, hogy el kell menni Párisba, ott van az ő grófnője, attól sok pénzt fog kapni. A párisi utra 300 forint kellett, ezt felvettem a házamra s én is elmentem Párisba. . . .

— Láttá-e a grófnőt?

— Dehogyan láttam, hiszen ez már megégett a bazárban. (Derűltég.) Így mondta a báró ur.

— Együtt voltak a vádottal mindig?

— Nem, a fogadóban külön szobában laktunk, mert itt is én voltam az inasa . . . egész nap a szobában ültem, nem mertem sehova sem menni. Mikor aztán elfogyott a pénzünk, elvitt magával sőtátni, elkérte tőlem az órámat, elvette az utolsó tíz forintomat s én egy krajczár nélkül állottam az ismeretlen nagy városban. Attól kellett tartanom, hogy éhenhalok. Valami társaságtól kaptam a francia határig szabadjegyet — a határról aztán Bécsen keresztül gyalog jöttem haza. Újév napján értem Erzsébetfalvára, lerongyolva, mezítláb, éhesen.

— Hát a báró ur?

— Az is megjött s megint csak hozzánk szállt . . .

— És maguk még akkor sem látták át a szitán, hittek még Leicht ígéreteinek?

— Még akkor is leltározták Nagyváradon az

örökséget s a báró urnak pénzre volt szüksége. Sejtettem ugyan, hogy megcsalt, de még mindig reménykedtem, hogy megkapom a pénzem. Mikor Párisból hazajött, ékszereinket, ruhámat, vadonatúj eszímáimat vittem a válogházba és mindent, de mindent odadtam neki, mindenüktől megfosztott . . .

Zambó Leicht Géza pedig egykedvűen hallgatta a panaszos vallomását, csak a summa tekintetében volt kifogása.

— Én visszaadtam a panaszosnak a pénzt, mindössze csak négyszáz frral tartozom.

Erre aztán felpattant Jánosiné is.

— Hazudik a báró ur, soha egy fél krajczárt sem adott vissza, mikor Párisból elindult s Kölnben megbetegedett, onnan is irt, hogy küldjünk neki pénzt, mert elpusztul, a grófnőnek nem akarja fedezni nyomorúságát . . .

Elnök (vádlotthoz): Az elébb azt mondta, hogy a grófnő elpusztult a bazárban?

János: Volt neki két grófnője, az egyik meghalt, nekem azt mondta, a szebb, gazdagabb életben maradt.

Leicht: Ez igaz . . .

Elnök (Jánoséhoz): Mikor jelentette fel Leichtet?

— Márciusban egy este összevesztett velem, én esendőröket hívtam a házhoz, elvitték, de az uram kiszabadította, reggelre aztán eltűnt a házból. Én elmentem dr. Falussy Árpád ügyvédhez, tőle akartam megtudakolni, hogy áll a báró ur póre, Falussy ügyvéd ur felvilágosított, hogy annak póre, öröksége sincs erre aztán a rendőrségnél tettünk feljelentést.

A bizonyító eljárás során tanuk vallották, hogy Leicht előttük is emlegette nagy örökségét, mindenkinék azt mondta, hogy ő báró s Nagyváradon hónapokon keresztül leltározzák milliókat érő örökségét.

Gál dr. kir. alügyész két rendbeli csalás büntette miatt kérte a vádlott megbüntetését. Veisz Ödön dr. védő az enyhítő körülményeket sorolta fel s a btk. 92. §-ának alkalmazása mellett érvelt.

— Megkövetem alásan a törvényszéket, a báró urnem ilyen alacsony pragrafust érdemel, hanem legalább a háromszázat.

Az elnök hallgatóság harsogó kacajja közepette nyugtatta meg a hiszékeny hentes, hogy Veisz Ödön dr. védőnek kötelessége volt az enyhítő körülményeket a vádlott javára értékesíteni.

A bíróság pedig Zambó Leicht Gézátt egy évi börtönrre ítélte.

A nagyvárad kir. tábla elintézt ügyei.

Előadó: *Dobosfy Alajos.*

2267. Chirilla Axént — Vada Pével — helyben hagyva.

2334. Mityil Flora — Mityil Péterné st. — r. megvált. r. feloldva.

2438. Özv. Aradszki Györgyné — Petrovszki Judit — megvált.

Előadó: *Fráter Imre.*

2011. Veszelka Józsefné — Czagányi Berta — h. hagyva.

2024. Foltényt Elemér — Czagányi Berta — h. hagyva.

2072. Czégely Julianna és társai — Czégely István st. — megvált.

Előadó: *Rócz Géza.*

1992. Pálfi Sándor st. — Pálfi István — h. hagyva.

2007. Rakb Manó st. — Szekare Mikula — h. hagyva.

3221. Knap Ferencz hagyatéki ügye — rész. megvált.

3282. Magyar Flora st. hagy. ügye — rendelet.

3283. Boksem Mitru st. hagy. ügye — visszautasítva.

3288. Retek Mátyás hagy. ügye — részben megvált.

3334. Özv. Kárándi Istvánné — Kovács Istvánné és társa — h. hagyva.

Előadó: *Molnár Géza.*

4635. Mahucz Sándor lopás — h. hagyva.

4689. F. Szanyé István testisértés — részben megvált.

4683. Vályi Sándor és társai gondatlanságból ok. emberölés — feloldva.

4684. Popa Vaszali rágalmazás — feloldva.

4688. Pántye Gyorgye lopás — rend.

4689. Fritye Demeter rágalmazás — részben megvált.

4690. Pollacsek Zsigmond vétkes bukás — r. megvált.

169. Puskás János gyujtogatás — feloldva.

Előadó: *Nagy Ferencz.*

4385. Ambrus Istvánné s társa hatóság elleni erőszak — h. hagyva.

4687. Boros D. Péter st. hamisvadász stb. — r. megvált.

4721. Rubesch Rózsai Ignác né halált ok. testisértés — feloldva.

4624. Dorogi Sándor testisértés — feloldva.

4770. Kokma Koszta testisértés — rendelet.

4772. Dácsin Mitru st. testisértés — rendelet.

4790. Vaduvol Juon s. t. lopás — részben megvált.

85. Polyák Sándor lopás — h. hagyva.

Előadó: *Marienescu Athanáz.*

3197. Halmazsán Tivadar — Csutina Mária — rendelet.

1220. Bozgan Pével — Netye Anna — rendelet.

3295. Butár Mande — Dalka Zsuzsanna — h. hagyva.

3296. Tatár Tivadar — Nadaban Irszébót — megvált.

3303. Argyelán Lia — Maty György — részben megvált.

131. Halmazsán Tivadar — Csutina Mária — csatolva.

SZINHÁZ.

A kolozsvári színház vendége. *Pázmándy Dénes*, az Országos Színész Egyesület elnöke tegnap Kolozsvárra végignézte *Antonius és Cleopatra* előadását. *Pázmándy Dénes*, ki nek *Drámai hét* című színházi bírálatait országsszerte olvassák, az előadással meg volt elégedve, de különösen *Fáy Szerénáról* szólna nagy elismeréssel. Vele együtt nézte az előadást *Mészáros Kálmán*, a színészegyesület titkára is. *Pázmándy Dénes* még ma is Kolozsváron marad s a *Nagyapó* előadását is végig nézi.

REGÉNY-CSARNOK.

A JÓTÉKONYSÁG JUTALMA.

Irta: Kolping Adolf, ford. Kerekgyártó J.

— Mond csak Vilmos — szólítja meg egy napon a gazda munkását — mire szántad két nagyobbik fiadat? — Mire-e? felelte Vilmos aggodva, — arra, hogy odaadom őket valamelyik földműves ember házához, hadd tanulják meg keresni a mindennapi kenyeret. A fiuk jobban szeretnének ugyan valami kézművességet tanulni, no de azt magamfajta ember nem teheti. Honnan szerezzem meg nekik a szükséges pénzt?

— Tehát jobban szeretnének valami iparágat megtanulni? — felelt nyugodtan S. birtokos. — Tudod mit Vilmos? A két fiu tetszik nekem; jóra való, okos gyermekek. Hát én fizetném ki a szükséges költségeket? Vilmos felnézett s kételkedő pillantást vetett gazdájára. — De, Uram, mi azt nem tudjuk ám visszafizetni!

— S, baj, felelte S. birtokos, majd megfizeti Isten. Csak a fiuk legyenek ezután is jók. Mondd meg nekik, válaszszanak mesterséget, amit akarnak, én majd gondoskodom mestertől s arról ami még szükséges. — Ezzel S. odébb ment, mintha csak Vilmos köszönete elől akart volna kitérni. Vilmos meg állva maradt s majdnem sirt örömeiben. Azt azonban tudta, hogy S. nem szereti a szó beszédet, hálálkodást, azért otthon hitvese körében adott csak kifejezést örömeinek.

Néhány hét múlva S. mind két fiu számára tisztességes, keresztény mestert lelt s az

egyik már a gyalupadnál izzadt, a másik meg a kalapáccsal s üllővel kötött közelebről ismeretséget. Sem Vilmos, sem gazdája nem szóltak többet semmit a dolgról, csupán Vilmos jelentette időről-időre S.-nek, hogy van megelégedve a két mester inasával.

Felszem szabadult még a két fiu, midőn Vilmos betegeskedni kezdett. Úgy keletkezett a baj, hogy Vilmos — csupán jötevője iránt való szeretetet s ragaszkodásából — elhanyagolta betegségét. Attól kellett tartani, hogy a szükség beköszönt Vilmos házába. S. azonban nem lett volna az, a ki volt, ha ezt türte volna. — Bizzátok csak Istenre a dolgot — figyelmeztette Vilmos családját — majd gondoskodik ő az övéiről.

Mindent, amire szükség volt, orvosságot, élelmet, S. házából vittek. Erzsébet pedig igyekezett két keze munkájával megérdemelni azt a sok jót, mit gazdájától nyert. S. azonban nem hagyta magát felülmulni, sokkal jobban ismerte a keresztény irgalmasság becsét, értékét. Valósággal mint az iseni gondviselés küldötte járt Vilmos házában, kinek felesége hűséges szeretettel ápolta beteg urát, gondozta jobban még, mint mikor egészséges volt. Most tünt ki az igaz szeretet, annál jobban kitünt, minél több alkalma volt segíteni a szenvedőn. Láta S. is e t s örült, hogy jótéteményeit nem méltatlanokra pazarolta.

Egyik délután ismét munkása ágyánál ült a gazda; Vilmos maga is szorongó szívvel vette észre, hogy ereje az utóbbi napokban rohamosan vész. Eddig azt hitte még, hogy majd meggyógyul; most azonban maga is kételkedni kezdett, hogy valaha ember lesz belőle. Ez szorongatta szívét; ez aggasztotta őt, nem annyira maga miatt, mert hiszen nem volt mit elveszíteni e világon, hanem övéi miatt, kiket árván, gyámoltalanul hagyta vissza. Így történt, hogy S. szavára jóformán felelni sem tudott, leverten, aggódva feküdt ágyában, szíven a rágódó bánattal.

(Vége köv.)

TAVIRATOK.

Veres verekedés a Reichsrathban.

— Saját tudósítónktól. —

Bécs, január 27.

Az osztrák képviselőház ülése ma ismét verekedések színhelye volt, mely azonban méreteire felülmúlja az eddigieket is.

A botrány fészek a 14 § kérdésével zúdult fel, mikor is jelenet-jelenetre következve az ülés közönséges korcsmai verekedéssé fajult.

Dasmady képviselő a többséget éles szavakkal támadja, hogy belenyugszik a 14. §. alkalmazásába a parlament feloszlata esetére. Hosszasan beszél a 14. §. ellen.

Kramarz a 14. §. mellett szólal fel. A szónokra még alelnök korábóldühösek s azért minden egyes kijelentésénél éktelen piszkolódásba törtek ki. A szónok végül kijelenti, hogy az országot csak a 14. §-al lehet kormányozni.

E kijelentésre az írói páholyból *Penisek* császári tanácsos a »Narodny Listy« levelezője, mely lap a legutóbbi számában hozta feltűnő hírként, hogy az osztrák parlament napjai meg vannak számlálva, — közbeszólt:

Bravó! — kiáltott a szónok felé és tapsolt.

Német nemzetiek között óriási zaj tört erre ki és mindnyájan az írói páholy felé rohannak, hogy a folyton helyeslőt elhallgattassák.

Wolf és *Griesmayer* német nemzeti-pártiak fölrohantak az írói páholyba és

neki estek *Penisek*nek. A csehek *Popischl* vezetése alatt csoportosan rohannak a megtámadott segítségére.

Szörnyű dulakodás támad erre, melybe beleszól a karzatok kiabálása is.

Egy diák elkiáltja magát a karzaton: — Verik Wolffot! Segítség!

Az izgalomban a nők sikoltozni kezdenek és sietve hagyják el a dulakodás színhelyét.

A írói páholyban pedig csakugyan verekedés volt. Az odagyült cseh képviselők közrefogták *Wolf* és *Griesmayer* képviselőket és addig ütlegelték, míg véresen buktak a lábuk elé s azután a két összevert képviselőket ledobták a páholyból.

A verekedés azonban ezzel még nem ért véget.

Elnök az ülést általános felfordulás között berekeszti.

A dulakodás a csehek és a német nemzetiek között folytatódik a folyosón a legvadabb formában s a verekedőket *Weller* von *Lillen* háznagy választja szét több polgár segítségével.

A bécsi sajtó és a közvélemény Wolffot itéli el, ki az egész verekedésnek szerzője volt s hírlapíró letére collegáját megtámadta.

A franciaországi események.

Páris, jan. 27. »Figaró« úgy véli, hogy a *Henry-Reinach*-pört most nem fogják letárgyalni. Labori ügyvéd ugyanis mindjárt a tárgyalás elején hivatkozni fog a semmitűszék előtt folyó vizsgálattal való kapcsolatra, a két ügy elválaszthatatlan voltára és arra, hogy előbb meg kell ismerni ennek a vizsgálathoz az eredményét, hogy megtudják, milyen szerepet játszott *Henry* ezredes.

Ezen az alapon Labori a döntésnek a revízió befejeztéig való elhalasztást fogja kérni a törvényszék határozata ellen. A »Figaró« azt hiszi, hogy a tárgyalást el fogják halasztani.

A semmitűszék ma folytatta a vizsgálatot. A »Matin«, »Figaró« és »Petit Parisienne« azt állítja, hogy *Esterházy* kihallgatását még ma folytatják, ellenben a »Journal des Debats« és a »Journal« szerint ez csak csütörtökön fog megtörténni. A »Journal« azt mondja, *Mazeau* első elnök jelentését hivatalosan közölték *Lebret* igazságügyminiszterrel. A vizsgálattal megbízott semmitűszéki bírák között nincs nézeteltérés, de van köztük és az igazságügyminiszter között. A nevezett lap megerősíti azt a jelentést, hogy *Mazeau*-nak a jelentése *Bard*-ra és *Manaura* nézve nagyon kedvezőtlen és lemondásokat jelez. Az »Intransigeant« azt írja, hogy *Mazeaut* a semmitűszék büntetőtanácsának különösen a tanuk megválasztásánál tanusított részrehajlására figyelmeztették.

Galliffet tábornok felhatalmazást kért *Freycinet* hadügyminisztertől arra, hogy pört indíthasson a »Gaulois« ellen.

KÖZGAZDASÁG.

Az újságíró sorsjáték huzása.

Az újságírók sorsjátékának harmadik huzása csütörtökön este ment végbe Budapesten a szokásos ellenőrző hivatalos közegek jelenlétében. A sorshuzás eredménye a következő:

20,000 koronát nyert az 5360—85 számú sorsjegy;

1000 koronát a 6488—29 sz.;

500 koronát a 3447—47 sz.

250—250 koronát a 6562—69 és 5318—

71 számú sorsjegy;

100—100 koronát a 7631—57 83—92 3956—86 5578—91 1455—53 sz.;

50 koronát a 331—40 5533—62 2—27

5784—76 4373—21 5827—29 2332—100 284

—63 6574—85 4583—1 1732—54 2671—50

8791—07 8458—63 4668—45 9049—17 7401

—20 3179—79 és az 1518—37 szám;

10—10 koronát nyert: 2742—64 5752—04

2113—40 498—5 6286—99 4722—59 7873—

26 3512—90 6169—12 3039—98 840—18

7807—47 4835—9 5839—60 8306—11 4042—21

2451—100 3504—81 6693—93 5343—8 3818

—91 2863—46 6576—99 7866—100 1595—

24 5430—15 8762—15 37—97 3120—53 1740

—39 4214—30 7184—36 4178—5 9351—96

1654—25 2952—4 7735—57 9896—17 2201

—20 7264—92 1804—52 6586—29 845—26

3112—7 6534—47 1158—17 794—52 9452—

81 6465—54 2840—96 sz.

5—5 koronát nyert: 5751—38 6860—12

9796—56 6939—28 9857—86 3168—81 364

—62 903—65 421—05 268—83 492—29 5695

—9 3957—44 4076—15 6359—94 9300—02

6559—72 6748—42 7805—67 2931—18 3966

47 6445—40 6009—43 8982—79 7325—55

5681—79 8835—71 7034—43 2789—28 1644

—52 3096—47 9999—84 301—86 4071—52

7732—40 2833—14 4071—11 2173—33 9409

—34 1256—13 4322—46 2662—84 3374—

79 2508—78 3895—48 7459—20 3855—39

8305—42 4515—22 4217—28 2535—01 2052

45 7323—83 5554—9 4892—48 9819—88

5092—53 2774—85 4204—40 3377—14 5088

—56 4995—18 4782—48 9127—19 7249—93

6064—02 5642—86 036—67 7095—35 1519

—70 7833—56 2029—22 3922—14 8454—46

7887—09 6098—94 3688—83 2503—36 6045

—61 2515—20 2709—48 8345—55 7508—19

2656—73 4929—79 6433—29 6372—16 9608

—47 4566—94 7738—29 1797—66 3369—54

9817—35 7127—36 5508—38 3642—35 8134

—49 1199—14 5136—41 8305—34 7708—87

8168—71 7040—27 7136—07 7640—91 390

—24 5148—28 9876—91 7288—87 2292—100

9949—34 6287—24 793—04 4954—8 1202—

03 296—37 4797—85 3732—58 3896—99

4589—09 5554—60 1555—16 6007—80 9735

—37 2858—78 4559—75 4628—19 3583—27

4108—14 2115—21 5314—8 5485—22 6171

—97 1337—30 241—14 6581—41 7782—82

3477—50 820—48 7486—5 1263—10 9161—

12 1909—66 1776—44 4666—10 11—58 9219

—17 4400—49 4446—98 5749—07 3675—74

4285—89 9392—13 8228—20 6497—12 5275

—95 817—06 1342—91 2624—85 2326—79

4283—59 5001—08 8984—68 3643—93 2550

—55 1341—39 4360—81 9353—64 7444—89

344—42 388—27 1309—82 3937—64 453—70

8656—87 3114—20 1284—92 6414—47 939—

70 8655—72 1344—86 1073—87 7782—74

7741—23 7831—64 523—12 7937—09 7585—

77 8304—98 739—73 4246—45 8351—74 7096

—37 6552—33 820—96 3895—03 5985—26

9742—45 9905—94 9289—31 9395—98 és

9270—86.

A főnyeremény az 5360. sor és 85. számú

sorsjegyre esett, melynek tulajdonosa Saár János

gazdálkodó Bükönyén (Somogy megyében).

A szerencsés nyerőt táviratilag értesítette a

sorsjáték kezelőse a 20,000 koronás nye-

reményről.

Reich Jenő és Társa

Tőzsde jelentése.

— A »Tiszántul« eredeti távirata. —

Határidők.

Budapest, január 27.

Az irányzat szállár

Buza márcziusra	—	—	—	—	9.76
Uj tengeri	—	—	—	—	4.89
Rozs őszre	—	—	—	—	8.05
Zab őszre	—	—	—	—	5.91
Tengeri augusztusra	—	—	—	—	—
Buza októberre	—	—	—	—	—

Értéktőzsde.

Budapest, január 27.

Az irányzat gyenge	
Osztrák hitel	358.60
Magyar hitel	398.75
Allamvasut	361.80
Rimamurányi	307.—
Magyar jelzálog	249.10
Salgótarjáni	646.—
Wagon-kölcsön	623.—
Villamos vasut	225.—
Magyar leszámítoló	353.25
Iparbank	104.25
Budapest közuti	866.50
Yereskedelmi	1011.50
Déli vasut	78.—

Bécs, január 27.

Az irányzat nyugodt	
Osztr. hitel	360.78
Magyar hitel	391.—
Allamvasut	362.1/2
Birodalmi márka	58.97

Hivatalos árfolyamok

a budapesti áru- és értéktőzsdén 1899. január 27-án.	
Magyar aranyjárdék 4%	119.50
Magyar koronajárdék	97.75
Magyar vasuti kölcsön aranyban 4 1/2%	120.—
Magyar vasuti kölcsön ezüstben 2 1/2%	100.40
Magyar keletvasuti államkötvény 1876-ból	120.75
Magyar földterhermentesítési kötvény 4%	96.—
Italmérségi jog megváltási kötvény	100.75
Horvát-szlavón földterhermentesítési kötvény	96.75
Magyar nyereség-sorsjegy-kölcsön	160.—
Tiszabályozási és szegedi sorsjegyek kölcsön	138.75
Osztrák járadék papírban	101.25
Osztrák járadék ezüstben	101.25
Osztrák járadék aranyban	120.—
Osztrák korona járadék	101.75
Osztrák magyar bankrészevény	935.—
Magyar hitelbankrészevény	895.—
Osztrák hitelintézeti részevény	358.—
Osztrák-magyar államvasuti részevény	359.70
20 frankos arany (Napoleon'd'or)	368.20
Németbirodalmi márka	58.90
London vista	120.45
Párisi vista	47.82
20 márkás arany	11.79

A szakértésért felelős:

Dr. VUCKICS GYULA.

6251/898 T.

Arverési kérvénye Thury Ignác belényesi lakos végrehajthatónak Zdrinka György és társai végrehajtást szenvedettek elleni vjhajtási ügyében.

I.

Arverési hirdetmény.

Thury Ignác belényesi lakos végrehajthatónak Zdrinka György, Miklós, Éva, Erzsébet kalugeri és az elhalt Zdrinka Ilona képv. Krecz Ambrus

ügyvéd, ügygondnok, belényesi lakos vjhajtást szenvedettek elleni vjhajtási ügyében a kérelem következtében a vjhajtási árverés 11 frt 55 kr, közjegyzői díj 6 frt 50 kr, vjhajtási már megállapított, valamint jelenlegi 6 frt 65 kr. és a még felmerülendő költségeknek kielégítése végett az 1881. LX. t. cz. 144. §-a alapján és a 146. § értelmében a vaskóhi kir. jbiróság területén levő Kaluger községében fekvő kalugeri 2 sz. jkben A I. 25—49 hrsz. a foglalt ingatlanokból Zdrinka György, Miklós, Éva, Erzsébet és Ilonát illető 1/10-ed részre 421 frt 30 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül: **1899. évi február hó 6-ik napjának d. e. 10 órája** Kaluger községéhez tüzetik ki.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 42 frt 13 kr kőszpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. J. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átszolgáltatni.

A vételár 3 részletben fizetendő és pedig az első 1/3 részlet az árverés napjától számított 15 nap alatt, a második 1/3 részlet 30 nap alatt s a harmadik 1/3 részlet 45 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától a fizetés napjáig 5%-os kamattal fizetendő.

Ezen árverés feltételei a hivatalos órák alatt a tkvi hatóságnál és Kaluger község előjáróságánál megtekinthetők.

Miről értesítendő:

Thury Ignác az ár. hird. kivonattal.

Krecz Ambrus.

Kir. adóhivatal Helyben.

Kir. pénzügyigazgatóság Nagyváradon.

Zdrinka György.

Zdrinka Miklós.

Zdrinka Éva, férj. Serb Gergelyné.

Zdrinka Erzsébet férj. Román Györgyné.

Előjáróság Kalugeren.

Körjegyzőség Vaskóhn.

Ignat Vazul jelzálogos hitelező Helyben.

A nváradai árvaszék azzal, hogy kiskoru Zdrinka Demeter magángyámjának nevét sürgősen tudatni sziveskedjék. ad. 35558/94. Nagyváradon.

Belényes a kir. jbiróság mint tkvi hatóságnál, 1898 november 17.

Petrovits Ferencz,

kir. albiró.

6250/898 T.

Arverési kérvénye Thury Ignác belényesi lakos vjhajtátónak Moga (Juon) János forrószegi lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében.

I.

Arverési hirdetmény.

Thury Ignác belényesi lakos vjhajtátónak Moga (Juon) János forrószegi lakos vjhajtást szenvedett elleni vjhajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 16 frt 90 kr, közjegyzői díj 1 frt 80 kr, vjhajtási már megállapított, valamint jelenlegi 7 frt 65 kr. és a még felmerülendő költségeknek kielégítése végett az 1881. LX. t. cz. 144. §-a alapján és a 146. § értelmében a m.-csékei kir. jbiróság területén levő Forrószeg községében fekvő a forrószegi 10. sz. tjkben A. I. 6. a II. rsz. a. foglalt ingatlanokra 323 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül **1899. évi február hó 3-ik napjának d. e. 10 órája** Forrószeg községéhez tüzetik ki.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 32 frt 30 kr kőszpénzben, vagy az 1881 LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. J. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átszolgáltatni.

A vételár 3 részletben fizetendő és pedig az első 1/3-ad részlet az árverés napjától számított 15 nap alatt, a második 1/3-ad részlet 30 nap alatt s a harmadik 1/3-ad részlet 45 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától a fizetés napjáig 5%-os kamattal fizetendő.

Ezen árverés feltételei a hivatalos órák alatt a tkvi hatóságnál és Forrószeg község előjáróságánál megtekinthetők.

Miről értesítendő:

Thury Ignác az árverési hirdetményi kivonattal.

A kir. adóhivatal Tenkén.

A kir. pénzügyigazgatóság Nagyváradon.

Moga (Juon) János Dusesden.

Előjárók Forrószegen.

A körjegyzőség Farkaspatakon.

Kelt Belényesen a kir. járásbíró, mint tkvi hatóság 1898. nov. 14.

Petrovits Ferencz,

kir. albiró.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1898. évi október 1-től.

Kolozsvár—Nagyvárad—Budapest.						Budapest—Nagyvárad—Kolozsvár.						Püspök-Ladány—Debreczen—Érmihályfalva.								
	Gy. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	V. v.		Gy. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	V. v.		Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	T. v.			
Kolozsvár	ind.	11 01	5 23	7 00	6 13	—	Budapest	ind.	9 15	1 55	5 45	8 30	—	P.-Ladány	ind.	4 06	1 31	6 00	2 29	6 05
B.-Hunyad	>	12 20	6 40	8 37	7 54	—	Nagykúta	>	10 20	3 05	7 54	10 16	—	Debreczen	>	5 22	3 —	6 55	3 56	8 20
Csuesza	>	12 52	7 09	9 19	8 32	4 49	Szolnok	>	11 19	4 23	9 27	11 31	—	Érmihályfalva ér.	6 35	4 01	7 38	4 58	9 47	
Bucsa	>	—	—	9 33	8 51	5 13	P.-Ladány	>	12 55	5 55	11 53	2 00	5 00	Érmihályfalva—Debreczen—Püspök-Ladány.						
Brátka	>	—	—	9 50	9 10	5 38	Báránd	>	—	—	12 07	2 12	5 17	S. v. S. v. S. v. S. v. Gy. v.						
Rév	>	1 34	7 47	10 08	9 30	6 13	Sáp	>	11 17	7 15	12 24	2 27	5 38	Érmihályfalva ind.	6 36	11 09	5 35	9 14	8 13	
Élesd	>	1 48	7 59	10 25	9 48	6 42	B.-Ujfalu	>	1 33	6 30	12 46	2 47	6 04	Debreczen	>	3 37	12 36	8 15	10 27	9 01
Mező-Telegd	>	2 01	8 11	10 42	10 07	7 10	M.-Peterd	>	—	—	1 00	3 00	6 21	P.-Ladány ér.	5 13	1 45	9 45	11 28	9 48	
F.-Vásárhely	>	—	—	11 01	10 27	7 38	M.-Keresztes	>	—	—	1 11	3 12	6 37	Debreczen—Nagy-Léta—Vértés—Debreczen—Nagy-Léta						
Várad-Velenceze	>	2 25	8 32	11 10	10 37	7 51	Bors	>	—	—	1 28	3 25	6 56	V. v. V. v. V. v. V. v. V. v.						
Nagyvárad	érk.	2 31	8 38	11 17	10 44	8 —	Püspöki	>	—	—	1 36	3 32	7 08	Debreczen i.	8 35	4 21	Nagy-Léta-	5 25	1 05	
Nagyvárad	ind.	2 38	8 43	11 32	11 04	2 22	Nagyvárad	érk.	2 11	7 07	1 48	3 42	7 22	Sáránd	>	9 28	5 06	Vértés ind.	—	—
Püspöki	>	—	8 51	11 42	11 14	2 37	Nagyvárad	ind.	2 18	7 14	2 06	3 58	1 22	H.-Bagos	>	9 41	5 17	M.-Pályi	>	5 47
Bors	>	—	—	11 50	11 22	2 48	V.-Velenceze	>	2 24	—	2 30	4 05	1 31	H.-Pályi	>	10 05	5 41	H.-Pályi	>	6 03
Mező-Keresztes	>	—	—	—	03	11 37	F.-Vásárhely	>	—	—	2 41	4 16	1 46	M.-Pályi	>	10 20	5 55	H.-Bagos	>	6 18
Mező-Peterd	>	—	—	12 15	11 50	3 38	M.-Telegd	>	2 50	7 43	3 03	4 38	2 19	N.-Léta-	>	—	—	Sáránd	>	6 40
-Ujfalu	>	3 18	9 23	12 29	12 05	4 16	Élesd	>	3 04	7 56	3 21	4 56	2 50	Vértés ér.	10 43	6 15	Debreczen ér.	7 18	3 13	
áps	>	3 33	9 38	12 47	12 25	4 49	Rév	>	3 26	8 18	3 45	5 20	3 32	Sáránd—Derecske. Derecske—Sáránd.						
Báránd	>	—	—	1 01	12 41	5 13	Brátka	>	—	—	4 06	5 43	4 08	Sáránd ind.	9 38	5 16	Derecske ind.	6 00	2 10	
P.-Ladány	>	4 03	10 06	1 34	1 19	5 31	Bucsa	>	—	—	4 27	6 04	4 36	Derecske ér.	9 57	5 35	Sáránd ér.	6 20	09 42	
Szolnok	>	5 39	11 44	3 35	3 37	—	Csuesza	>	4 16	9 06	4 53	6 31	5 03							
Nagy-Káta	>	6 34	12 41	4 45	5 07	—	B.-Hunyad	>	4 52	9 37	5 32	7 16	—							
Budapest	érk.	7 50	1 50	6 20	7 10	—	Kolozsvár	érk.	5 55	10 37	6 59	8 33	—							

Nyomatott lapulajdonos: Szent-László-nyomda részvénytársaság nyomdájában Nagyváradon.